

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 222
din 17.05.2023

Dosar nr: 93/ 2022

Petiția nr: 895/ 04.02.2022

Petent: [REDACTED]

Reclamat: Penitenciarul Gherla

Obiect: petentul reclamă tratament discriminatoriu în incinta penitenciarului unde se afla ca și deținut.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

[REDACTED] cu adresa de comunicare a actelor de procedură la Penitenciarul Gherla, Mun. Gherla, [REDACTED], Județul Cluj.

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2. Penitenciarul Gherla cu sediul în Mun. Gherla, Str. Andrei Muresanu nr. 4, Județul Cluj.

II. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

6. Prin adresa nr. 895/ 14.03.2022 a fost citat petentul și, totodată, i s-a adus la cunoștință acestuia faptul că, în temeiul prevederilor art. 28 și 29 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director a invocat, din oficiu, excepția de vădită necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la aspectele sesizate de petent (fila 5 la dosar).

7. Petentul nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu de Colegiul Director, punct de vedere ce urma transmis în termenul acordat conform notificării.

8. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Prin adresa înregistrată cu nr. 895 din data de 04.02.2022, petentul sesizează Consiliul cu privire la faptul că se consideră discriminat în penitenciar.

9. În fapt, petentul, arată următoarele:

9.1 Petentul este deținut în Penitenciarul Gherla, suferind o condamnare penală pentru furt calificat. Acesta a fost transferat în data de 28.12.2021 de la Penitenciarul Bacău la penitenciarul Gherla.

9.2 Petentul sesizează cu privire la faptul că, după ce a fost mutat din penitenciarul Bacău la penitenciarul Gherla, i s-au restrâns multe din drepturile sale, drepturi de care toți ceilalți deținuți beneficiază în perioada de detenție.

9.3 Se arată că, deși petentul se afla în refuz de hrană din data de 27.12.2021, acesta a fost transferat în data de 28.12.2021 deși legea și protocolul privind transferul deținuților prevede că aceștia nu pot fi transportați atunci când sunt în refuz de hrană.

9.4 Petentul a sesizat conducerea penitenciarului comunicându-le acestora faptul că el are probleme cu mai mulți deținuți din penitenciarul Gherla și a solicitat să primească o cameră unde să poată sta liniștit și să nu fie terorizat și chinuit de alți deținuți.

9.6 Petentul apreciază că la efectuarea transferului între penitenciare a fost tratat cu nepăsare și, deși a fost cazat într-o cameră cum a solicitat, mobilierul este vechi și putred, plin de ploșnițe, cu saltele rupte și nu beneficiază de duș în cameră, nefiindu-i respectată intimitatea.

10. Petentul se consideră discriminat în penitenciar deoarece, deși a sesizat conducerea penitenciarului și judecătorul de supraveghere, nu s-a luat nicio măsură și nu au fost reacții ca urmare a sesizărilor sale.

10. În concluzie, petentul consideră că este discriminat deoarece, având în vedere condițiile de cazare la care a fost supus, i s-au restrâns multe din drepturile sale în toată această perioadă.

11. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent, documente ce conțin: plângeri adresate conducerii penitenciarului (filele 3-4 la dosar) .

Susținerile părților reclamate

-

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 alin. (1)
- Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, aprobată prin Ordinul nr. 144 din 11 aprilie 2008, publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, art 63
- legislație specială, legislație internațională etc.

Aplicarea principiilor la speță

12. În fapt, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul sesizează cu privire la presupusa discriminare la care a fost supus, acesta reclamând faptul că este supus unui tratament discriminatoriu în incinta penitenciarului unde se afla ca și deținut.

13. Colegiul director ia act de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu, cu privire la soluțiile instanțelor de judecată și pronunțarea hotărârilor judecătorești, precum și aspectele corelative înfăptuirii actelor de justiție.

14. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

15. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

16. Astfel, Colegiul director se raportează la solicitările petentului de a se constata că tratamentul aplicat în cazul său de către conducerea penitenciarului și judecătorul de supraveghere a privării de libertate este discriminatoriu, respectiv nemulțumirile privind aspectele corelative înfăptuirii actelor de justiție, Colegiul director urmând a analiza cauza prin prisma excepției de neкомпetență materială a CNCD invocată din oficiu.

17. Concret, Colegiul director ia act de faptul că, în prezenta speță se pun în discuție aspectele corelative înfăptuirii actelor de justiție și modul de soluționare a solicitărilor petentului către conducerea penitenciarului și de judecătorul de supraveghere, aspecte ce nu pot face nicidecum obiectul soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ci ele pot fi soluționate doar în fața instanțelor de judecată, prin căile de atac permise de lege. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Însuși textul constitucional din art. 129 statuează că “Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii” (Constituția României). Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

18. Totodată, se ia act de faptul că aspectele invocate în cuprinsul petiției, ce fac referire la partea reclamată, vizează atât nemulțumirile petentului în raport de măsurile dispuse de conducerea penitenciarului, cât și nemulțumirile sale legate de modul în care judecătorul de supraveghere și-a îndeplinit atribuțiile în soluționarea cererilor petentului, aspecte care exced atribuțiilor stabilite de OG nr. 137/2000, republicată.

19. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza măsurile dispuse de magistrați, nu se poate pronunța *sine qua non* asupra aspectelor corelative înfăptuirii actelor de justiție, inclusiv a modului în care o instanță judecătorească interpretează și aplică legea în vederea soluționării cauzelor aflate pe rolul său, respectării actelor procedurale ori asupra atitudinii sau deciziilor luate de judecători în cursul unui proces. În condițiile art. 97 din Legea nr. 303/2004, republicată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, CSM îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut (art. 44 din Legea nr. 317/2004).

20. Totodată, conform prevederilor art. 6 din Legea nr. 254/2013, în cursul procesului penal, organele judiciare care dispun cu privire la executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, trebuie să asigure respectarea drepturilor persoanelor condamnate

și să nu îngreunească drepturile acestora decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege, discriminarea pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limba religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenența politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau pentru alte temeiuri de același fel, fiind interzisă în timpul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate.

21. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a CNCD în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare la care a fost supus petentul, ce ar rezulta din aspectele corelative înfăptuirii actelor de justiție și pronunțarea hotărârii de către instanța de judecată: „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.*”

22. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbaterea petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

„Art. 30 (1) *Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.*

(2) *Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.*

Art. 31 (1) *Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.*

(2) *Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.*

Art. 32 *Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.*”

23. În considerarea incidenței obiectului petiției, în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ-jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

24. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

25. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale

cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

26. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

27. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1, alin. 4 că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

28. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001 (publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002), prin care Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat „Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

29. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

30. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, respectiv: nemulțumirile petentului în raport de aspectele corelative înfăptuirii actelor de justiție și nemulțumirile petentului legate de modul în care s-a dat curs solicitărilor sale.

31. Colegiul director constată că petiția, așa cum a fost formulată, nu prezintă o situație sub aspectul prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, ci o problemă de analiză a aspectelor corelative înfăptuirii actelor de justiție respectiv, măsurile luate de magistrat/ judecătorul de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Gherla și nemulțumirile petentului

legate de modul în care conducerea penitenciarului a dispus soluționarea cererilor acestuia.

32. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în conformitate cu art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 17.05.2023 au fost:

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Motivat/redactat: AND/FL

Data: 08.08.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.